

Обратими оператори и обратими матрици. Умножение на детерминанти

1. Обратим оператор

ДЕФИНИЦИЯ 8.1. Нека V е линейно пространство. Всяко линейно изображение $\varphi : V \rightarrow V$ се нарича *линеен оператор на пространството V* . Тъждествен оператор (идентитет) се нарича този оператор $\varepsilon : V \rightarrow V$, за който $\varepsilon(a) = a$ за всеки елемент a от пространството V .

Ясно е, че за произволен оператор $\varphi : V \rightarrow V$ е изпълнено: $\varphi.\varepsilon = \varepsilon.\varphi = \varphi$.

ДЕФИНИЦИЯ 8.2. Линейният оператор $\varphi : V \rightarrow V$ се нарича *обратим*, ако съществува линеен оператор $\psi : V \rightarrow V$, такъв че $\varphi.\psi = \psi.\varphi = \varepsilon$

ТВЪРДЕНИЕ 8.3. Ако оператора φ е обратим, тогава съществува единствен оператор ψ , за който е изпълнено $\varphi.\psi = \psi.\varphi = \varepsilon$

Доказателство. Нека линейните оператори ψ_1 и ψ_2 изпълняват равенствата $\varphi.\psi_1 = \psi_1.\varphi = \varepsilon$ и $\varphi.\psi_2 = \psi_2.\varphi = \varepsilon$, тогава:

$$\psi_1 = \psi_1.\varepsilon = \psi_1.(\varphi.\psi_2) = (\psi_1.\varphi).\psi_2 = \varepsilon.\psi_2 = \psi_2.$$

Следователно $\psi_1 = \psi_2$. □

ДЕФИНИЦИЯ 8.4. Ако $\varphi : V \rightarrow V$ е обратим оператор, тогава единствения оператор ψ , който изпълнява равенството $\varphi.\psi = \psi.\varphi = \varepsilon$ се нарича *обратен на φ* и се бележи с φ^{-1} .

ТВЪРДЕНИЕ 8.5. Нека V е линейно пространство над поле F и $\varphi : V \rightarrow V$ е обратим линеен оператор. Тогава:

- 1) обратният оператор φ^{-1} също е обратим и $(\varphi^{-1})^{-1} = \varphi$;
- 2) ако $\alpha \neq 0$ е елемент от полето F , тогава $(\alpha\varphi)^{-1} = \alpha^{-1}\varphi^{-1}$;
- 3) ако операторът $\tau : V \rightarrow V$ е обратим, тогава $\varphi.\tau$ също е обратим и $(\varphi.\tau)^{-1} = \tau^{-1}.\varphi^{-1}$.

Доказателство.

- 1) Непосредствено от равенството $\varphi.\varphi^{-1} = \varphi^{-1}.\varphi = \varepsilon$ получаваме $(\varphi^{-1})^{-1} = \varphi$.
- 2) От свойствата на умножение на оператор с елемент от полето F следва:

$$(\alpha\varphi).(\alpha^{-1}\varphi^{-1}) = (\alpha.\alpha^{-1})(\varphi.\varphi^{-1}) = 1.\varepsilon = (\alpha^{-1}\varphi^{-1})(\alpha\varphi).$$

Така получаваме, че $(\alpha\varphi)^{-1} = \alpha^{-1}\varphi^{-1}$.

- 3) От асоциативността на произведението на оператори получаваме:

$$\begin{aligned} (\varphi.\tau).(\tau^{-1}.\varphi^{-1}) &= \varphi.(\tau^{-1}.\tau).\varphi^{-1} = \varphi.\varepsilon.\varphi^{-1} = \varepsilon \\ (\tau^{-1}.\varphi^{-1}).(\varphi.\tau) &= \tau^{-1}.(\varphi^{-1}.\varphi).\tau = \tau^{-1}.\varepsilon.\tau = \varepsilon \end{aligned} \Rightarrow (\varphi.\tau)^{-1} = \tau^{-1}.\varphi^{-1}.$$

□

ТЕОРЕМА 8.6. Линейният оператор $\varphi : V \rightarrow V$ е обратим тогава и само тогава, когато е биективно изображение (т.е. когато е изоморфизъм).

Доказателство. Нека φ е обратим оператор, и x_1 и x_2 са различни елементи от пространството V , тогава:

$$\begin{aligned} x_1 = \varphi^{-1}(\varphi(x_1)) \\ x_2 = \varphi^{-1}(\varphi(x_2)) \end{aligned} \Rightarrow x_1 \neq x_2 \Leftrightarrow \varphi(x_1) \neq \varphi(x_2).$$

Следователно изображението φ е “инекция”. Нека x е произволен елемент от V , тогава $x = \varphi(\varphi^{-1}(x))$, откъдето имаме $x \in \text{Im}(\varphi)$. Следователно изображението φ е “върху” и така получаваме, че φ е биекция.

Нека линейният оператор φ е биективно изображение. Тогава за всеки елемент $x \in V$ съществува единствен елемент $a \in V$, такъв че $x = \varphi(a)$. Разглеждаме изображението $\rho : V \rightarrow V$, за което $\rho(x) = a$, когато $x = \varphi(a)$. Ако α и β са елементи от полето F и $x, y \in V$, тогава:

$$\begin{aligned} x = \varphi(a) \\ y = \varphi(b) \end{aligned} \Rightarrow \alpha x + \beta y = \varphi(\alpha a + \beta b) \Rightarrow \rho(\alpha x + \beta y) = \alpha a + \beta b = \alpha \rho(x) + \beta \rho(y).$$

Получихме, че изображението $\rho : V \rightarrow V$ е линеен оператор. Изпълнено е $a = \rho(x) = \rho(\varphi(a))$ и $x = \varphi(a) = \varphi(\rho(x))$, следователно $\rho \circ \varphi = \varepsilon$ и φ е обратим оператор. \square

ТЕОРЕМА 8.7. Нека V е крайномерно линейно пространство и $\varphi : V \rightarrow V$ е линеен оператор. Следните твърдения са еквивалентни:

- 1) φ е обратим оператор;
- 2) $\text{Ker}(\varphi) = \{\mathbf{0}\}$, т.е. дефектът на φ е равен на 0;
- 3) $\text{Im}(\varphi) = V$, т.е. рангът на φ е равен на $\dim V$;
- 4) ако e_1, \dots, e_n е базис на V , тогава $\varphi(e_1), \dots, \varphi(e_n)$ също е базис на V .

Доказателство.

1) \Rightarrow 2) Ако φ е обратим оператор от теорема 8.6 имаме, че φ е биекция следователно $\varphi(x) = \mathbf{0} = \varphi(\mathbf{0}) \Leftrightarrow x = \mathbf{0}$ и ядрото на оператора $\text{Ker}(\varphi) = \{\mathbf{0}\}$.

2) \Leftrightarrow 3) От теоремата за ранга и дефекта имаме: $d(\varphi) = 0 \Leftrightarrow r(\varphi) = \dim V$, защото $r(\varphi) + d(\varphi) = \dim V$. Следователно $\text{Ker}(\varphi) = \{\mathbf{0}\}$ тогава и само тогава, когато $\text{Im}(\varphi) = V$.

3) \Rightarrow 1) Изпълнено е образът $\text{Im}(\varphi) = V$ и $\text{Ker}(\varphi) = \mathbf{0}$, откъдето

$$\varphi(x) = \varphi(y) \Leftrightarrow \varphi(x - y) = \mathbf{0} \Leftrightarrow x - y = \mathbf{0}.$$

Така получаваме, че φ е биекция и следователно обратим оператор.

3) \Leftrightarrow 4) Нека e_1, \dots, e_n е базис на V . Знаем, че $\text{Im}(\varphi) = l(\varphi(e_1), \dots, \varphi(e_n))$ следователно $\varphi(e_1), \dots, \varphi(e_n)$ е базис на пространството V тогава и само тогава, когато $\text{Im}(\varphi) = V$. \square

2. Обратими матрици

Нека $\varphi : V \rightarrow V$ е линеен оператор и e_1, e_2, \dots, e_n е базис на пространството V . Тогава съществуват коефициенти a_{ij} , $1 \leq i, j \leq n$, от полето F , такива че

$$\begin{aligned} \varphi(e_1) &= a_{11}e_1 + a_{21}e_2 + \dots + a_{n1}e_n \\ \varphi(e_2) &= a_{12}e_1 + a_{22}e_2 + \dots + a_{n2}e_n \\ &\dots\dots\dots \\ \varphi(e_n) &= a_{1n}e_1 + a_{2n}e_2 + \dots + a_{nn}e_n. \end{aligned}$$

Квадратната матрицата

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

се нарича матрица на оператора φ спрямо базиса e_1, e_2, \dots, e_n .
Матрицата на тъждествения оператор ε е

$$E = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix}$$

и се нарича единична матрица. За произволна матрица $A \in M_{n \times n}$ е изпълнено

$$A.E = E.A = A.$$

Дефиниция 8.8. Квадратната матрица $A \in M_{n \times n}$ се нарича обратима, ако съществува матрица $B \in M_{n \times n}$, за която $A.B = B.A = E$.

Аналогично на обратимите оператори получаваме, че ако матрицата A е обратима, тогава съществува единствена матрица B , за която е изпълнено

$$A.B = B.A = E.$$

Тази единствена матрица се нарича обратна на A и се бележи с A^{-1} и е изпълнено $A.A^{-1} = A^{-1}.A = E$.

Твърдение 8.9. Нека V е линейно пространство с базис e_1, e_2, \dots, e_n и нека $\varphi : V \rightarrow V$ е линеен оператор с матрица A спрямо базиса e_1, e_2, \dots, e_n . Операторът φ е обратим тогава и само тогава, когато неговата матрица A е обратима.

Доказателство. От теорема 7.9 знаем, че пространството от матрици $M_{n \times n}(F)$ е изоморфно на пространството $\text{Hom}(V, V)$ от всички линейни оператори на пространството V . Ако A и B са матрици в дадения базис на операторите φ и ψ , тогава от теорема 7.14 следва че:

$$A.B = B.A = E \Leftrightarrow \varphi.\psi = \psi.\varphi = \varepsilon. \quad \square$$

Теорема 8.10. Матрицата $A \in M_{n \times n}(F)$ е обратима тогава и само тогава, когато детерминантата ѝ е различна от 0. Ако $\det(A) \neq 0$, тогава е изпълнено

$$A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \begin{pmatrix} A_{11} & A_{21} & \dots & A_{n1} \\ A_{12} & A_{22} & \dots & A_{n2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ A_{1n} & A_{2n} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix},$$

където $A_{ij} = (-1)^{i+j} \Delta_{ij}$ е адюнгираното количество на елемента a_{ij} .

Доказателство. Нека $A \in M_{n \times n}(F)$ е матрица. Тогава за n мерното векторно пространство V съществува оператор φ , който спрямо базиса e_1, e_2, \dots, e_n има матрица A . Матрицата A е обратима тогава и само тогава, когато операторът φ е обратим, което е изпълнено точно когато стълбовете на матрицата са линейно независими (т.е. $r(\varphi) = r(A) = n$), тогава и само тогава когато $\det(A) \neq 0$.

Нека $\det(A) \neq 0$, и нека

$$B = \frac{1}{\det(A)} \begin{pmatrix} A_{11} & A_{21} & \dots & A_{n1} \\ A_{12} & A_{22} & \dots & A_{n2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ A_{1n} & A_{2n} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix},$$

където $A_{ij} = (-1)^{i+j} \Delta_{ij}$ е адюнгираното количество на елемента a_{ij} . Нека $C = (c_{ij})_{n \times n} = A.B$. Тогава

$$c_{ij} = \frac{1}{\det(A)}(a_{i1}b_{1j} + \dots + a_{in}b_{nj}) = \frac{1}{\det(A)}(a_{i1}A_{j1} + \dots + a_{in}A_{jn})$$

Когато $i = j$, от формулата за развиване на детерминанта по i -ти ред получаваме, че $c_{ii} = 1$, докато при $i \neq j$ имаме фалшиво развиване и $c_{ij} = 0$. Следователно $A.B = E$ и B е обратната матрица, защото

$$B = E.B = (A^{-1}.A).B = A^{-1}.(A.B) = A^{-1}. \quad \square$$

3. Умножение на детерминанти

ТЕОРЕМА 8.11. Нека $\mathbf{e}_1 = (1, 0, \dots, 0)$, $\mathbf{e}_2 = (0, 1, \dots, 0)$, \dots , $\mathbf{e}_n = (0, 0, \dots, 1)$ е стандартния базис на n -мерното векторно пространство F^n и $\varphi: F^n \rightarrow F^n$ е линеен оператор, който в този базис има матрица $A \in M_{n \times n}(F)$. За произволни вектори x_1, x_2, \dots, x_n от пространството F^n е изпълнено:

$$\det(\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n)) = \det(A) \cdot \det(x_1, x_2, \dots, x_n).$$

Доказателство. Ако $\det A = 0$, то стълбовете на матрицата A са линейно зависими и $r(\varphi) = \dim(\text{Im}(\varphi)) < n$. Следователно векторите $\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n)$, които принадлежат на $\text{Im} \varphi$ са линейно зависими и

$$\det(\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n)) = 0.$$

Получихме, че ако $\det A = 0$, то твърдението е в сила.

Нека $\det A \neq 0$. Разглеждаме следната функция:

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = \frac{1}{\det(A)} \cdot \det(\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n)).$$

Тя е полилинейна защото, ако $\alpha, \beta \in F$ и i е индекс от 1 до n , то е изпълнено:

$$\begin{aligned} & f(x_1, \dots, \alpha x'_i + \beta x''_i, \dots, x_n) \\ &= \frac{1}{\det(A)} \cdot \det(\varphi(x_1), \dots, \alpha \varphi(x'_i) + \beta \varphi(x''_i), \dots, \varphi(x_n)) \\ &= \frac{1}{\det(A)} [\alpha \det(\varphi(x_1), \dots, \varphi(x'_i), \dots, \varphi(x_n)) + \beta \det(\varphi(x_1), \dots, \varphi(x''_i), \dots, \varphi(x_n))] \\ &= \alpha f(x_1, \dots, x'_i, \dots, x_n) + \beta f(x_1, \dots, x''_i, \dots, x_n). \end{aligned}$$

Нека за $i \neq j$ е изпълнено $x_i = x_j = a$. Тогава $\det(\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n))$ има два равни реда и е равна на 0. В този случай имаме $f(x_1, x_2, \dots, x_n) = 0$ и f се анулира винаги когато има два равни аргумента. Изпълнено е

$$f(e_1, e_2, \dots, e_n) = \frac{1}{\det(A)} \cdot \det(\varphi(e_1), \varphi(e_2), \dots, \varphi(e_n)) = \frac{1}{\det(A)} \cdot \det A^t = 1.$$

Получихме, че f е полилинейна и антисиметрична функция, която за единичната матрица приема стойност 1, следователно f е детерминанта на аргументите си, т.е.

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = \det(x_1, x_2, \dots, x_n) = \frac{1}{\det(A)} \cdot \det(\varphi(x_1), \varphi(x_2), \dots, \varphi(x_n)). \quad \square$$

ТЕОРЕМА 8.12. Нека $A, B \in M_{n \times n}(F)$ са квадратни матрици от ред n . Тогава

$$\det(A.B) = \det(A) \cdot \det(B).$$

Доказателство. Нека $C = A.B$ и A, B, C са матрици на линейните оператори $\varphi : F^n \rightarrow F^n$, $\psi : F^n \rightarrow F^n$ и $\tau : F^n \rightarrow F^n$. От равенството $C = A.B$ следва, че $\tau = \varphi.\psi$. Прилагаме няколко пъти теорема 8.11 и получаваме:

$$\begin{aligned} \det(A.B) &= \det(C) = \det(\tau(e_1), \tau(e_2), \dots, \tau(e_n)) = \\ &= \det(\varphi(\psi(e_1)), \varphi(\psi(e_2)), \dots, \varphi(\psi(e_n))) = \\ &= \det(A).\det(\psi(e_1), \psi(e_2), \dots, \psi(e_n)) = \\ &= \det(A).\det(B).\det(e_1, e_2, \dots, e_n) = \det(A).\det(B). \end{aligned} \quad \square$$

СЛЕДСТВИЕ 8.13. Ако матрицата $A \in M_{n \times n}(F)$ е обратима, тогава

$$\det(A^{-1}) = \frac{1}{\det(A)}.$$